

Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju

1. U čl. 6. st. 2. t. 16. nije u skladu sa čl. 18. st. 3. i 4. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju. Dokument mreže znanstvenih pravnih osoba i visokih učilišta nacionalna vijeća (prema predloženom: Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnologiju) dostavljaju Hrvatskom saboru koji usvaja taj dokument, a ne Vladi RH;
2. U čl. 9. propisuje sastav Nacionalnog vijeća. Zanimljivo je da od 15 članova sedam je sa sveučilišta. Dakle, manjina. Ako se pritom uzme u obzir čl. 11. st. 1 ZZDVO, za pretpostaviti je da će svako sveučilište, pa tako i Sveučilište u Zagrebu, dobiti *samo* jednog predstavnika. Pored toga, potrebno je preformulirati čl. 61. st. 1. prijedloga izmjena, u kojem se navodi, među ostalim, da će „Vlada *utvrditi* kandidate za Nacionalno vijeće...“. Vlada predlaže, a imenuje Hrvatski sabor. Isto vrijedi i za članove Odbora za etiku. čl. 66.;
3. U čl. 13. st. 2. koristi se izraz „visoko učilište sa statusom znanstvene organizacije“. Pretpostavljam da taj izraz upućuje na distinkciju fakulteta i sveučilišta s jedne strane, te veleučilišta i visokih škola, s druge?;
4. Čl. 19. st. 3. te čl. 47. st. 4. čine se prilično radikalnim i nedovoljno razrađenim. Ne propisuje se tko prihvaća ili ne prihvaća izvješće o radu zaposlenika. Za pretpostaviti je fakultetsko vijeće, ali to može biti i dekan, što otvara onda i mogućnost zlouporabe. U istom stavku predviđa se donošenje općeg akta visokog učilišta, ali ipak bi bilo dobro i zakonski razraditi dodatne uvjete oko postupka, sadržaja izvješća i sl.;
5. čl. 20. st. 5-7. također se čine opasnim. Asistentima i postdoktorandima se može otkazati ugovor o radu samo na temelju izvješća jedne osobe – mentora. Osim toga, što ako je izvješće mentora negativno a znanstvena organizacija ipak ne prihvati to izvješće?
6. U čl. 20. st. 9. redovito pohađanje poslijediplomskog sveučilišnog studija je propisano studijskim programom a ne općim aktom znanstvene organizacije;
7. U čl. 20. st. 10. navodi se, među ostalim, da se „postupak i kriteriji ocjene mentora propisuje općim aktom znanstvene organizacije“. Pretpostavljam da se ovdje misli na opće akte sveučilišta koji izvode poslijediplomske studije, bez obzira što mentor može biti zaposlenik određene znanstvene organizacije;
8. U čl. 21. dopunjuje se čl. 45. ZZDVO koji propisuje produljenje ugovora o radu u vrijeme roditeljskih dopusta, služenja vojne obveze i sl., odnosno prava iz radnog odnosa koja se sada čl. 21. uvjetuju „osiguranim sredstvima za plaću“. To znači, ako takva sredstva nisu osigurana, nakon roditeljskog dopusta netko može ostati bez radnog mjesta?;
9. U čl. 24. i ostalim člancima uvodi se kao izričit kriterij „ishodi učenja“, inače prilično nejasna kategorija;
10. Jedna od najopasnijih izmjena predložena je u čl. 27, čl. 31. st. 4., 5. i 6., čl. 36. st. 3., čl. 41.. Riječ je o opetovanom pokušaju izjednačavanja stručnih i sveučilišnih studija

što je nedopustivo i neprihvatljivo. Osim toga, takvo izjednačavanje protivno je svim kriterijima kvalitete propisane Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju, Pravilniku ministra te drugim propisima;

11. U čl. 29. st. 1. umjesto „sveučilište, veleučilište ili visoka škola“ treba pisati „visoko učilište“. Ovako ispada da, primjerice, neka visoka škola može samostalno ustrojiti združene studije, a Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu ne može;
12. Čl. 29. st. 5. propisuje da je za združene studije prethodno potrebno pozitivno mišljenje Agencije. To međutim ne vrijedi za združene sveučilišne studije koji se ne financiraju iz državnog proračuna, a što je najčešći slučaj.;
13. Čl. 29. st. 6. upućuje na mogućnost izmjena i dopuna Pravilnika ministra o kvaliteti, što je dobro.;
14. U čl. 30. st. 4. umjesto „sveučilište, veleučilište ili visoka škola“ treba pisati „visoko učilište“. Ne može Sveučilište u Zagrebu, na primjer, za programe cjeloživotnog obrazovanja na Pravnom fakultetu propisivati razlikovne obveze, uvjete i sl.;
15. U čl. 32. st. 3. t. 9. teško je unaprijed propisati uvjete koje bi predvidjeli sve moguće situacije prekida ili gubitka prava na studij;
16. U čl. 39. st. 8. trebalo bi navesti mišljenjem kojeg tijela Agencije ministar donosi pravilnik o dostavi podataka;
17. Čl. 43. st. 1. i čl. 46. propisuju objavu natječaja „na službenome internetskom portalu za radna mjesta Europskog istraživačkog prostora.“ Ne znam je li Hrvatska već obvezatna na takvu objavu?;
18. Čl. 47. st. 8. zanimljivo je opaziti „iznimku“ koja se odnosi „na visoka učilišta koja izvode stručne studije“. Međutim, ta se iznimka odnosi i na Pravni fakultet jer i mi izvodimo stručne studije.;
19. Čl. 48. st. 3. naizgled je identičan čl. 103. st. 5. ZZDVO, osim što umjesto „ugovora o radu“ sada se predlaže „ugovor o djelu“. Implikacije takve izmjene teško su predvidive.;
20. U čl. 51. se predlaže brisanje čl. 108. st. 3. ZZDVO temeljem kojeg je ministar kod izrade prijedloga proračuna bio obvezatan zatražiti mišljenja nacionalnih vijeća. Prema predloženim izmjenama, takva obveza ministra više ne postoji.

Ksenija Grubišić